Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

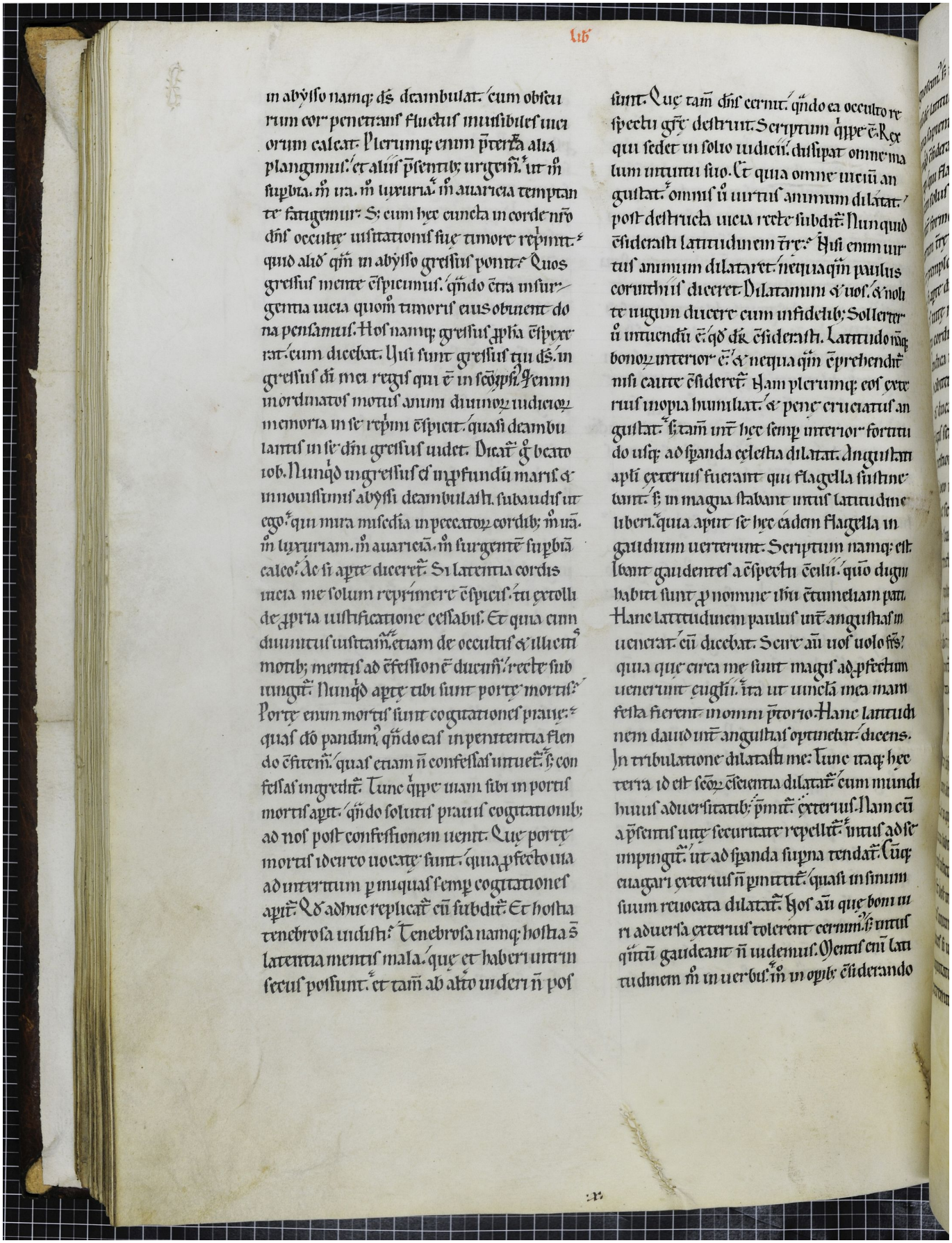

in abysso namq; ds deambulat. cum obscu
rum cor penetrans fluctus inuisibiles uici
orum calcat. Plerumq; enim p̄ctā alia
plangimus. et alius p̄sentiū urgeri. ut m̄
superbia. m̄ ira. m̄ luxuria. m̄ auaricia temptan
te fatigemur. S; cum hec cuncta in corde nro
dns occulte uisitationis suę timore rep̄mit.
quid aliud q̄m in abysso gressus ponit. Quos
gressus mente ēspicimus. q̄ndo ēra insur-
gentia uicia quorū timoris eius obuiant do
na pensamus. Hos namq; gressus ꝓpha ēspexe
rat. cum dicebat. Uisi sunt gressus tui ds. in
gressus di mei regis qui ē in scō. Genum
mordinatos motus anim diuinorū iudiciorū
memoria in se rep̄m ēspicit. quasi deambu
lantis in se dni gressus uidet. Dicat̄ q̄ beato
iob. Nunq̄d ingressus es in profundū maris. et
in nouissimis abysi deambulasti. subaudis ut
ego. qui mira misecia in peccatorū cordib; m̄ ira.
m̄ luxuriam. m̄ auaricia. m̄ surgentē superbia
calco. Ac si apte diceret. Si laetitia cordis
uicia me solum reprimere ēspicis. tu certoli
de ꝓpria iustificatione cessabis. Et quia cum
diuinitus uisitam. etiam de occultis et illicitis
motib; mentis ad ēfessionē ducim. recte sub
iungit. Nunq̄d aperte tibi sunt portę mortis.
Portę enim mortis sunt cogitationes praue.
quas dō pandim. q̄ndo eas in penitentia flen
do ēfitem. quas etiam ñ confessas uituet. si con
fessas ingredit. Tunc q̄ppe uiam sibi in portis
mortis aperit. q̄ndo solutis prauis cogitationib;
ad nos post confessionem uenit. Quę portę
mortis idcirco uocatę sunt. quia p̄fecto uia
ad interitum p iniquas semp cogitationes
aperit. Qd adhuc replicat̄ cū subdit. Et hostia
tenebrosa uidisti. Tenebrosa namq; hostia s
laetitia mentis mala. quę et haberi uiri in
secus possunt. et tam̄ ab alto uideri ñ pos
sunt. Quę tam̄ dns cernit. q̄ndo ea occulto re
spectu gr̄ę destruit. Scriptum q̄ppe ē. Rex
qui sedet in solio iudicii. dissipat omne ma
lum uiuitu suo. Et quia omne uicium an
gustat. omnis ū uirtus animum dilatat.
post destructa uicia recte subdit. Nunquid
ēsiderasti latitudinem tuam. Hisi enim uir
tus animum dilataret. nequaq̄m paulus
corinthiis diceret. Dilatamini et uos. et noli
te iugum ducere cum infidelib; Sollerter
ū inuiendū ē. qd dic. ēsiderasti. Latitudo nāq;
bonorū interior ē. et nequaq̄m ēprehendit
nisi caute ēsideret. Iam plerumq; eos exte
rius inopia humiliat. et penę cruciatus an
gustat. si tam̄ uir hęc semp interior fortitu
do usq; ad spanda celestia dilatat. Angustiam
apli exterius fuerant qui flagella sustine
bant. si in magna stabant uirtus latitudine
liberi. quia aperit se hęc eadem flagella in
gaudium uertebant. Scriptum namq; est
ibant gaudentes a ēspectu ēcilii. quō digni
habiti sunt p nomine ihu ēuumeliam pati.
Hanc latitudinem paulus uir angustias in
ueniebat. cū dicebat. Scire aū uos uolo fres.
quia quę circa me sunt magis ad p̄fectum
uenerunt euangelii. ita ut uincla mea mani
festa fierent in omni prorio. Hanc latitudi
nem dauid uir angustias optinebat. dicens.
In tribulatione dilatasti me. Tunc itaq; hęc
terra id est seō ēscientia dilatat. cum mundi
huius aduersitatib; p̄mit. exterius. Nam cū
a p̄sentis uitę securitate repellit. uirtus ad se
impingit. ut ad spanda supna tendat. Cūq;
euagari exterius ñ p̄mittit. quasi in sinum
suum reuocata dilatat. Hos aū quę boni ui
ri aduersa exterius tolerent cernim. si uirtus
q̄ntū gaudeant ñ uidemus. Genitis enim lati
tudinem m̄ in uerbis. m̄ in opib; ēsiderando